

Wandeling door het Borgharen van Dijkman

Cor Stevens, die in 1939 in Borgharen is geboren, leidde ons in april 2008 met groot enthousiasme langs de vele plekken die Dijkman daar in de periode 1943-1954 op

Cor Stevens, Jac van den Boogard, Bea Wever

doek heeft vastgelegd. Leuke en ontroerende verhalen vertelde Cor over de herinneringen die diep in zijn ziel gekrast staan. Over de kerk met zijn glas in lood ramen die herinneren aan de adel die eeuwen op Kasteel Borgharen leefde en die het dorp eenvoudigweg in eigendom had. Over het kasteel waar deze lieden woonden en waarover hij tal van overleveringen en eigen ervaringen vertelde. Onvergetelijk is het moment waarop hij vol vuur, met zijn rug naar de binnenplaats van het kasteel staande, vertelt over de verwoesting van

het kasteel in 1318 - toen bewoond door roofridders - door troepen van de Prins Bisschop van Luik en de Hertog van Brabant. De kroniek verhaalt dat hierbij slechts één persoon levend uit het brandende kasteel ontsnapte. Hij sprak een beetje Frans, droeg een matras op zijn hoofd en riep dat dit de matras was waarop de Prins Bisschop ooit geslapen had en waarvan hij gezegd had dat hij te allen tijde gespaard moest blijven. Op dat zelfde moment schoten we, toehoorders en toekijkers, in een lach want, oh wonder, achter Cor's rug liep een dame over het binnenplein met een matras op haar hoofd..! Het bleek mevrouw Veenhuizen te zijn: eigenaresse van het kasteel.

Langs de Maas in Borgharen, olieverf op doek, 40 x 60 cm, collectie Carla Spit

Over de Maas met zijn oorlogsherinneringen en waarin na de oorlog, de jonge Albert Wouters, prominent lid van de zwemvereniging De Waterrat op een jaarlijks

Kasteel Borgharen, olieverf op doek, 30 x 40 cm, collectie Albert Wouters

demonstratiefeest in de Maas, iedereen de stuipen op het lijf joeg door te doen alsof hij verdronken was. Nadat alles en iedereen in opperste paniek was, kwam hij laconiek van onder duikplank te voorschijn, maar moest het op een lopen zetten voor een verbolgen Sjeng Wouters, zijn vader.

Over tal van romantische plekjes en verhalen waar de jeugd van Borgharen op een uiterst creatieve manier, met - vergeleken met de huidige tijd - zeer beperkte middelen, boeiende spellen ontwierpen en speelden.

Boerderij langs de Maas in Borgharen,
olieverf op doek, 55 x 85 cm, collectie: familie Ligtfoot

kerk als spiritueel centrum, het mooie watermolenhuis van meneer Van Sint Fiet, met zijn notenbomen en zijn prachtige besloten tuin waar Cor niet over uitgesproken kwam, boerderij Bergmans aan de Maastricht - kant van de rivier en het dromerige Belgische grensdorp Smeermaas.

Aan de hand van foto's van de betreffende schilderijen, konden we de oude en de nieuwe situatie vergelijken. Cor wist nog precies wie indertijd in de verschillende huizen en boerderijen aan de Maas woonden. Het huis van zijn grootouders, de familie Claassens-Drummen, waarvan meerdere schilderijen bestaan, was tot zijn grote verdriet nog niet zolang geleden om onduidelijke redenen verwoest. Natuurlijk zijn we ook in Café Wouters geweest en hebben we het graf van Sjeng en Bertha Wouters bezocht, de mensen bij wie Dijkman de

Café Wouters
(links boven de voordeur had Dijkman zijn kamer)

laatste elf jaar van zijn leven zo gelukkig was. Op zo'n moment voel je je heel dicht bij het verleden dat stukje voor stukje voor je wordt onthuld. Met weemoed kijk je naar de Maas die al die verhalen in zich heeft opgenomen en die onverstoort blijft stromen.

Als we naar Maastricht terugrijden zijn we stil na deze wandeling door het verleden van onze Opa. We begrijpen nu nog beter waarom deze oase van rust zijn grote inspiratiebron was.

Het was juist op deze Maasoever dat Opa zo met overgave en liefde schilderde.

We beleefden de stilte, het fraaie licht, de rust van de vredig stromende Maas en de weidsheid van het landschap, en we zagen Opa opgaan in alles wat hem vanuit dat panorama aankeek: het kasteel met zijn prachtige westkant, de horizon van "Het Fort" met zijn herberg Café Wouters, de contouren van het dorp met zijn

Bea Wever bij het graf van Bertha en Sjeng Wouters

Margot van Dam en Bea Wever, beiden kleindochter van Dijkman en bestuurslid van de Stichting Christoffel.